

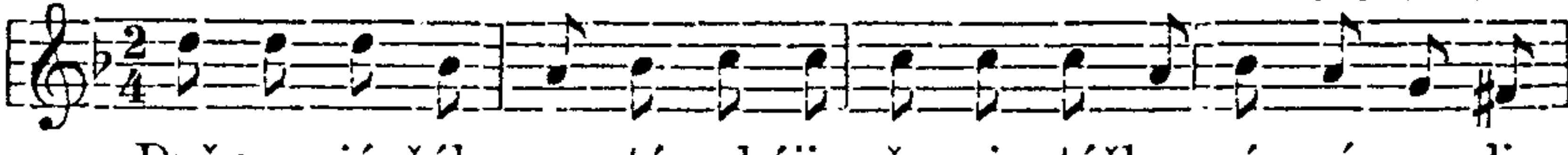
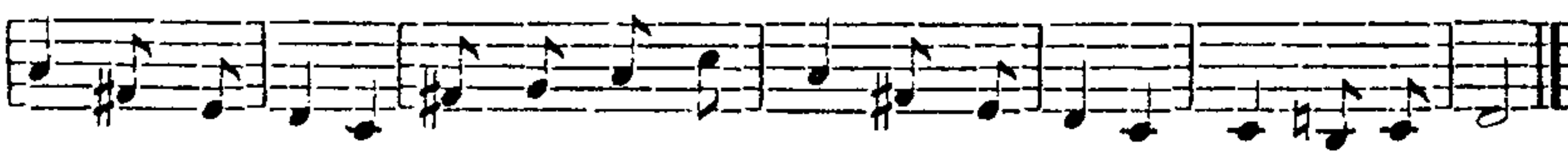
17. 
 Dyž já bu - du le - žat v černém le - si, dyž já bu - du

 le - žat v černém le - si, za - pła - češ, mi - lá, zpo - me - ňa si,

 za - pła - češ, mi - lá, zpo - me - ňa si.

Dyž já budu ležat na trávníčku,
 Dám si šablenku pod hlavičku.

Dyž já budu ležat u Slavkova,
 Zpomeneš, mi lá, na mé slova.

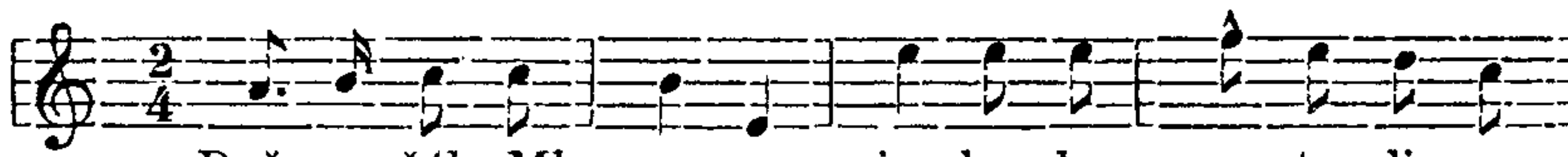

18. 
 Dyž sem já šel ce - stú v háji, vše - ci ptáčko - vé zpí - va - li,

 žádný ne - płače, každý zpí - vá, proč si, má mi - lá, ža - lo - sti - vá?

Suš. 259.

Jak nemám byt žalostivá,
 Dyž sem poctivost ztratila,
 Moja poctivost se kolíbá,
 Tobě, synečku, ptáček zpívá.

Šla k milému žalovati:
 Zlá, synečku, zlá tvá mati,
 Aj zlá tvá mati převelice,
 Nechce dovoliti do konce.

Dyž světličku zamětała,
 Slzami ju polévała,
 Oj nepolévaj í slzami,
 Máš tam voděnku za dveřami.

19. 
 Dyž sem šel z Mła - co - vy, ja by - ly me - te - li - ce,

 mła - cov - ské děv - čát - ka pła - ka - ly pře - ve - li - ce.

Galánečky moje,
 Ja nezávidte sobě,
 Není mi věc možná,
 Abych si vás vzal obě.

Veznuli si jednu,
 Tá druhá bude plakat,
 Až í budú slzy
 Ja po zástěrce kapat.